

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianae, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Appendix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

Υ Π Ε Ρ C U M G E N I T I V O.

Υ Π Ε Ρ cum genitiuo significat sup,
de. ὑπὲρ σκιᾶς ὄνου, de asini umbra. Dicunt
etiā, ὑπὲρ ἡμῶν, e re nostra. Aut supra,
ὑπὲρ καύπνου, supra fumum. Aut pro, ὑ-
πὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος, pro Ctesiphon
te oratio. ὑπὲρ τοῦ φίλου λιπιδωδύω, pro ami-
co periclitor. Quod idem nonnunquā
etiam significat cum datiuo poëtice, ὑ-
πὲρ τοῦ φίλου λιπιδωδύω. Nonnunquam
etiam capitur pro cōtra. Sic Homerus,
ὑπὲρ σέθεν, pro ἡστὶ σὲ dixit.

Cum accusatiuo, plus, ultra, & omni
no excessum significat. ὑπὲρ λόγου, su-
pra quā dici posset. τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς, ea quae
sunt supra nos. ὑπὲρ κατάλογον, supra ca-
talogum: id est, eximius. ὑπὲρ τὴν πῆραν
φρονεῖν, ultra peram sapere.

Capitur etiam aduerbialiter cum suo
casu, ὑπὲρ ὧν, iccirco.

A P P E N D I X.

Præpositiones sæpe subaudiuntur Græ-
cis. ὧν ἐπαθὼν ὀργὴν ἔχει, id est, ὑπὲρ ὧν, ira-
scitur pro his, quæ passus est. μηδὲν αὐτῷ

I 3

κατα-

καταβείς, pro μηδὲν ἰσῶες αὐτῶν ἐκτίσας. σὺν
 χάειν λέγω, pro πρὸς σὺν χάειν, tua causa
 dico.

Similiter ubicunque δὲν δάτορον ponitur
 in oratione, ut μὴ αὐτὸς μεγάλα, ἵνα
 δουὸν δάτορον, ἢ τυγχάνων λυπῆς, ἢ μὴ τυγ-
 χάνων λυπῆ, subauditur ἤ, uel δὲ δουὸν
 δάτορον, ac si diceret, ne per alterum hor-
 rum, aut affecutus, & c.

Præpositiones uerbis compositæ pro-
 priam etiam seruantes significationem,
 eundem casum, quem extra cōpositio-
 nem, postulant. καταγορεύω σε, accuso te,
 quia ἤ σε dicitur. ἀπίσθημι σε, absisto, si-
 ue deficio abs te, quia ἀπὸ σε dicitur.
 Præter possessiua & acquisitiua, ἐμφορῶ-
 μαι, γίνουφῶ, πῶρα πολυῶ σε, fruor te, περι-
 τήμημι σοι, circumpono tibi.

Item ἤ composita etiam intendit cū
 casu uerbi. καταδίει πάντα, deuorat om-
 nia. καταπέ μοι, enarrauit mihi. Et sic
 destituitur à proprietate præpositiua.

Habet autem se ad modū præpositio-
 nis, cum dicitur, καταπέμν ἐτόρσ, cōtra al-
 terum

terum dicere: quod tunc iungatur cum genitiuo, quem etiã præpositio postulat.

Celebre est Poëtis præpositiones cõ-
positas dissoluere, per alterius dictionis
epenthesim. *ἢ γαῖα καλυψε*, pro *γαῖα κα-
τεκαλυψε*, *ἐκ δ' ἐγέλασα*, pro *ὄξε γέλασα δέ*,
ὄξ' ἔρομ' ἔνθ', pro *ἔξοντο ἔρομ*. Interdũ plu-
res dictiones intercedunt, *οἱ ἢ βῆς ἕπε-
ρίου* & *ἠελίοιο ἠαδίου*, pro *κατήδιον*. Sepe
etiam componũt eas cum dictionibus,
à quibus resoluendæ sunt, *ἰθακίω κατα-
κωρανέσσι*, pro *κωρανέσσι ἢ ἰθακίω*.

D E P R A E P O S I T I O N V M
inuerfione.

INuertuntur præpositiones monosyl-
labæ quidem, in fine carminũ, *ὄδυσσ.*
δ' ἀμλίρι κακῶς εἶδετ', ὄδ'ε κακῶν δ'ε, Nō ta-
men malus uidet, necq; ex malis. *ἰλιάδ.*
υἱ. καὶ ἦλθον ἀργυρόφροξ' ἀρτίμιδι ξυῶ, Et
uenit Apollo cum Diana. Dissyllabæ
uero & in oratione soluta inuertuntur,
& in carmine, tono acuto posito supra
penultimam, præter *ἀπὸ* & *ἀνά*, idẽq; ne
coincidant, hæc quidem cum uocatiuo,

I 4 ὦ ἀνά